

Lv-FYRINGEN

December 2015 • Nr 4 – Årg 57

Föreningen bildad 1946

Tidskrift för Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening

Telefonförsäljare av kalsonger blir avsnäppt av majorens husföreståndarinna, spelad av Carina Björk.

Julafton i Majorens hus.

Foto: Lars Ransheim

Ordföranden har ordet

Kära vänner!

Nu har hösten och vintern slagit till ordentligt. I skrivandes stund har Mellanskåne fått en halv meter snö på sina ställen och i Helsingborg sattes köldrekord för november månad. Som så många gånger förr blir vi överraskade av den plötsliga halkan och avåkningarna var många. Köerna ringlade långa utanför däckverkstäderna. Numera förvarar många sina däck på däckverkstan så man kan inte själv fixa däckbytet längre när vintern överraskar oss. Vi har ju annars p.g.a. mobiltelefonens inträde glömt planering för att i stället agera (ofta akut). Men när det gäller däckbyte finns det all anledning att planera i god tid!

Den årliga hösträffen gick av stapeln med rekordmånga deltagare. Hela 65 stycken samlades på Militärmuseet för att umgås och se "Jul hos Majoren". En uppföljare av fjorårets lustspel "Majorens Dotter". Det var generalrepetition och vi hade alla hjärtligt roligt. Kaj-Sune Lagnebo fotograferade under kvällen så ni kan alla få en glimt av föreställningen och kvällen här i tidningen. För er som är så moderna att ni har smartphone och Instagram kan se lite från föreställningen på #ystadmilitärmuseum. För övrigt hittar ni också kamratföreningen på Facebook och #lv4kamratförening.

I pausen serverades sillmacka och snaps, som var en populär pausfika och under andra akten steg skratten mot taket allt ljudligare. Det var roligt att se så många nygamla ansikten på hösträffen! Under kvällen tilldelades Roland Jostrup jubelveterankorset föreningens främsta utmärkelse. Han fick den för ett rådigt ingripande när en av våra kamrater blev allvarligt sjuk under årets resa till Karlskrona. Det känns skönt att det finns människor som är rådiga när det skorpar till sig för andra.

Den 4:e december ställde vice ordförande Bengt

Jansson och undertecknad kosan mot Halmstad för att närvara vid chefsbytet. Det var dags för Stefan Jönsson att lämna över till Anders Svensson. Det var en ståtlig ceremoni på kaserngården i Halmstad med åtföljande lunch. Stefans karriär fortsätter nu på Svenska Ambassaden i Washington där han skall vara arméattaché. Vi önskar Stefan och hans familj lycka till

Även på Revingehed var det chefsbyte vilket skedde den 1 oktober. Undertecknad var där och fick se en trevlig och värdig ceremoni. Försvaret är duktiga på ceremonier! Det var översten Stefan Smedberg, som tog över efter Michael Nilsson. Många gamla bekanta var med och delade lunchen efteråt.

Hösten har annars präglats av stora påfrestningar på det svenska samhället när flyktingströmmen fick enorma proportioner. Så omfattande att vi aldrig kunnat drömma om det. Det är säkert inget lätt beslut att ta; att lämna sitt hemland för en osäker flykt till ett okänt land. Men det finns många gånger kanske inget att välja på. Vi får hoppas att vi svenskar har förmågan att ta tillvara deras kompetens, för många är välutbildade, så att de blir en positiv kraft i samhället. Vi har gjort det många gånger förr och det går säkert den här gången också.

Jag var i Berlin över en helg och kom till Malmö Central sent på söndagskvällen. Det var fullt med flyktingar där varav många var barnfamiljer. Barnen var vakna men ansiktena var stela och deras blick var apatisk. Här var det inga barn som lekte. Inga barn skall behöva uppleva detta! Man känner sig verkligen privilegierad och tacksam över att råka födas i Sverige.

Jag hoppas att alla som kommer hit och ni alla kära medlemmar får en fröjdefull jul och att det nya året skall medföra goda tider!

Vännen Thomas

Skånska Luftvärnskårens Kamratförenings styrelse

Organisationsnr 802443-9559

Bankgironr 179-6275

Nils Ahlins gata 19, 271 39 Ystad

Ordförande Thomas Lantz
Tel. 0709-47 77 99
thomas.lantz@ystad.se

Skattmästare Lars Oddshammar
Tel. 0734-13 16 83
oddset@ystad.nu

Lv-FYRINGEN
Ansvarig utgivare Emil Sjörup
lvfyringen@lv4.org

Vice ordförande Bengt Jansson
bb.jansson@telia.com

Sekreterare Roland Jostrup
roland@jostrup.se

Veteranstöd Sven Hansson
sven-olof.hansson@telia.com

Registrator Jan-Olof Fridenman
Tel. 0411-145 40
registret@lv4.org

Ledamot Lars Persson
lars.persson@revinge.nu

Materialförvaltare Claes Malmberg
claes-malmberg@spray.se

Webbmaster Joakim Jardenberg
joakim@jardenberg.se

Museiintendent Lars Noretöft
lars.noretöft@hotmail.com

Sista kanonåret på Lv 4

Utbildningsåret 96/97 utbildade Lv 4 för första, enda och sista gången ett FoLv kompani DIRSI. Kompanichefen Major Jöran Nissen förde befälet över dom två lvplutonerna. Ingående i enheter i befälsteamet på första pluton var plutonchef Kapten Christer Mårtensson och ställföreträdare Löjtnant Christian Rix. Till sin hjälp hade dom Fänrik Johan Ax. Andra pluton leddes av plutonchef Kapten Christian Wihlborg och Löjtnant Johan Hansson, Löjtnant Ove Ivansson och Löjtnant Staffan Andersson. Befälsskolans ledar gestalter var Kapten Robert Brolin, Löjtnant Per Wilhelmsson och Löjtnant Joakim Dahlbom.

DIRSI är en förkortning på Direkt Riktning Sikte, som monterat på våra gamla 40 mm pjäser förbättrar dess prestanda vid målinmätning, följning och bekämpning. Siktet består av optik med laseravståndsmätare, samt en kraftfull dator för framförpunktsberäkning.

Det huvudsakliga målet under utbildningsåret var att utbilda så många DIRSI skyttar och stridsledare som möjligt. Detta för att slutligen sprida kompetensen genom krigsplacering på Lv 4's sex befintliga folvkompanier.

Kompaniet kom att åta sig flera hedersuppdrag under utbildningsåret, däribland att svara för Lv 4's standarvakt. Med Kapten Christian Wihlborg som 1:e standarförare och Löjtnant Joakim Dahlbom som 2:e standarförare och tillika ansvarig för utbildning av den värnpliktiga delen av standarvakten.

KB

Utbildningsåret började traditionsenligt med KB inryckning den 10 juni. 10 förväntansfulla befälslever som längtade efter att påbörja sin utbildning till stridsledare. Efter en kort intensiv soldatutbildning, påbörjades utbildningen i huvudtjänst. Tungt och krävande arbete med pjäsklubb och bärspakar. Den grundläggande lvtjänsten avslutades med en skjutperiod på Kabusa i början på september.

Soldatutbildningen med den klassiska fältvaneveckan är något som för alltid etsar sig fast på näthinan. När man kommer ut i skogen för första gången och sommarens enda regndag inträffar.

Årets fältvanevecka för KB planerades av Major Thomas Persson och 4 st OHS elever. Dom stod för något nytt inom militär utbildningsmetodik. Deras

första åtgärd när vi kom ut i skogen var att förklara för gruppen spelreglerna. Gruppen har en vecka till sitt förfogande och vad behöver ni lära er för att kunna överleva en vecka i skogen på denna plats? Sedan fick gruppen diskutera fram viktiga punkter och framföra dem. Handhavande av försvarets förläggningsmateriel, fortifikatorisk utbyggnad av förläggningen för optimalt skydd, larmmineringar, posttjänst mm mm. Gruppen tilldelas en stor grön säck plus en stor trälåda. Samtidigt som befälen lovar att 15 personer med packning kan sova i säcken, eller åtminstone i innehåll, året om. Mycket förvirrade och med stor entusiasm börjar alla dra i allting. Med 17 viljor är det svårt att få en korrekt lösning. Men som någon så vist sa någon gång: repetition är inläringarnas moder. Upp med tältet, ner med tältet, upp med tältet osv. Så till sist fick gruppen snits på det.

Dagtid pågick utbildning och nattetid prövades de nya kunskaperna, för att sista natten kulminera i fullt krig. Övningen visade att kombinationen av duktiga instruktörer och erfarenhet ger mycket goda resultat i uppnådda utbildningsmål.

Sommaren fortlöpte med ett högt utbildnings tempo. Kapten Elvir Hassmarker och Löjtnant Lars Göran Olsson försåg de med körkort försedda delarna av KB skolan med förarbevis. Det ställer stora krav på en förare att framföra och manövrera ett militärt specialfordon som skiljer sig så markant från civila fordon som tex en terränglastbil 934 gör. När sedan pjäsen kopplas på bak efter och personal lastas på flaket så ökar längd, vikt och skaderiskerna mycket. Men med kvalitativ utbildning och träning så minimeras riskerna.

Skyddsvaktsutbildningen är ständigt aktuell, inte minst med tanke på den stigande kriminaliteten i dagens samhälle. En värnpliktig måste med lagen i ryggen kunna avvisa icke önskvärda personer ifrån såväl kasernområde som skyddsobjekt och militära övningsområde. Den enskilde soldatens kunskaper säkerställs genom en gedigen teoretisk och praktisk utbildning. Denna utbildning kontrolleras genom ett flertal skriftliga och praktiska prov. Därefter får soldaten sitt skyddsvaktsbevis. Denna utbildning är även en merit i det civila livet efter genomgången värnpliktsutbildning.

Sommaren avslutades med en strapatsövning uppe i Småland på IB 16's övningsområde Mästocka. Övningen började med tre dygns utbildning i sambandstjänst, sprängtjänst, eldöverfall, fotvård och överlevnad. Första momentet var en fotmarsch på ca 35 km och därefter resandet av jägarbas. Patrullbåt

BRON ÄR SPRÄNGD

Kent Hansson och Robert Brolin utbildar på enskild soldats övergång över vattendrag. Flytthjälp genom att fylla regnbyxorna med luft.

51 var en ny bekantskap för alla och mycket uppskattat moment. Dock kan man ha en och annan synpunkt på Säk I. "Bron är sprängd" är ett av de mest kända uttrycken inom armén. Gruppen fick då lära sig övergång av vattendrag, utan flytetyg. Natten tillbringade gruppen under jord i ett Sk 16 värn. Denna konstruktion är välkända för alla 48 utbildade och varje rättrogn kanonluftvärnare bör ha bevistat en dylik byggnad. Har man ingen båt och ändå måste ta sig över en sjö kan det vara bra att kunna bygga en flotte av björkris eller dunkar. Detta var dagens första uppgift. Kanot är ett utmärkt sätt att smyga sig ut till en ö tex. På ön kan man oskadliggöra den inflygningsfyr som den röde, jag menar lede fi, har placerat där. Att frita en tillfångatagen svensk pilot från ett fientligt fångläger visade sig inte vara en helt lätt uppgift. Om du själv är tvungen att fly och måste sova under bar himmel, då kan du skatta dig lycklig om du kan bygga ett vindskydd av enbart granris och slonor. Fälthygienien håller man uppe genom tvagning eller bad i tillgängliga sjöar och vattendrag. Efter en frukost av oöverskådliga mått, lastades samtliga på bussar med destination Revingehed. Övningen gick in i ett nytt skede och focuserades på NBC stridsmedel. Under fem ohyggligt varma dygn drillades befälsleverna i grundläggande NBCtjänst. Detta inkluderar att gå i C-vätskeskydd i 35° C i ca 45 minuter. Efter de fem dygnen i Revinge hade alla varit inne i tårgaskammaren, sett effekterna av napalm, provat indikeringspappernas färgomslag och luftindikeringsutrustning. Veckan avslutades med rivning av förläggning i C-belagt område och fullständig sanering. GB ryckte in i slutet av juli och de övriga soldaterna i början av oktober. GB skolan innehöll även en pjäsmekanikerkurs med elever för både Lv 4's och Lv 6 räkning.

PATRULLBÅT 51

Per Willhelmsson paddlar patrullbåt 51 med befälslever på Bolmen.

Skjutperiod

Vi är nu framme i augusti månad och utbildningen koncentreras på huvudtjänsten. Två veckor med enbart materieltjänst och grunderna inom strid mot luftmål säkerställde en bra grund inför utbildningsårets första skjutperiod. Den första skjutningen med DIRSI på Kabusa genomfördes i strålende fint väder och behaglig sensommarvärme. Detta och goda skytтар medförde att resultaten blev långt över förväntan. Befälslev Bengt Ljungqvist svarade för bedriften att skjuta ner målkorven.

Nu steg Löjtnanten Joakim Dahlbom in på scenen och tog tag i stridsledarutbildningen. Strid mot luftmål, tabulatur, fientligt flyg, samo luft, luför och lv order. Alla dessa ämnen ska penetreras på djupet och redas ut så att inga missförstånd kan uppstå. Dessa teoretiska lektioner varavdes med praktisk tillämpning ute i Fredriksbergsskogen med målflyg under ett flertal SML-dagar. (En skytt bör ha sk split vision, vilket innebär att han kan titta på målflyget, DIRSI kontrollpanelen, i siktet och på stridsledaren samtidigt. Dock är det få personer som har de fysiska förutsättningarna.)

Nu integrerades KB och GB skolorna med varandra. Kapten Anders Larsson system ansvarig på DIRSI ansvarade för ett fördjupningsskede. Då fördjupad förståelse för pjäsen och dess funktion prioriterades. Elverket, som står för kraftproduktionen på lvtroppen, är en väldigt viktig enhet. En troppchef måste kunna utföra enklare felsökning. Om elverket inte fungerar när tanken är full och ingen stridsvagn har råkat köra över det eller kraftkabeln. Då ska han veta att det är dags att kalla på tekniker.

Korrekt eldförberedelser är det viktigaste för att erhålla rättliggande eld. Detta kontrolleras genom noggranna anteckningar i kontrollboken och en ständig jakt på inflytelser. Inflytelserna sprider sig över ett brett spektrum typ vindbärning, vindstyrka, horisontering, marktryck och antal skjutna skott.

Allt detta matades in i DIRSI datorn och tillsammans med gyrot kompenserade den för de givna förutsättningarna under eldgivning.

Under oktober månad anlöpte HMS Karlskrona Ystads hamn. Pjäsmekanikerkursen hjälpte till med bevakning av hamnen under besöket. Detta medförde att resten av befälsskolan fick komma ombord och genomföra ett studiebesök. Luftvärnssoldater har något bättre förutsättning när det är dags att byta eldrör än de stackars flottisterna.

Soldater

Måndagen den 7 oktober ryckte soldaterna in och kompaniet kunde börja ta form för att så småningom uppträda som ett kompani. Även plutonerna höll ett högt tempo när man övade upp de personliga färdigheterna att hantera sitt eldhandvapen mm. Detta för att hinna med de uppsatta målen. Det första målet var att utbilda duktiga skyttar och stridsledare. Det andra viktiga målet under året var att genomföra Lv 4's sista högvakt med samma högklassiga resultat som tidigare år. Det kom att visa sig att vi förvaltade vårt arv mycket bra. Mycket tack vare chefen för högvaktsträningen och till lika kompaniets ställföreträdande chef Kapten Claes Malmberg. Han ledde träningen med sin stora kunskap och mångåriga erfarenhet från tidigare högvakter.

De sista veckorna före jul var hektiska för alla. Befälsskolan genomförde två skjutperioder och plutonerna genomförde sina fältvaneveckor. Fältvaneveckorna innehöll en stor förevisning av mörkerstridmedel och stridsfältsbelysning. Både luftmålsskjutningar och markmålsskjutningar genomfördes under de två skjutperioderna. Under den tredje skjutperioden var även en förevisningsskjutning för alla värnpliktiga på Lv 4 planerad. Denna genomfördes med bravur och var en imponerande föreställning i precision och eldkraft. När samtliga mål var

NBC

NBC utbildning i Revingsheide, luftvärnssoldater i fältövning.

nedkämpade låg krutröken tung över Kabusafältet och åskådarna stod stumma av beundran. Nu var det dags att låta soldaterna återhämta sig och gå på ett efterlängtat juluppehåll.

Högvakt

Hela januari månad ägnades åt högvaktsträning. Avgång, pågång, postavlösning och postinstruktioner. Det är mycket som måste klaffa för att nå ett bra resultat. De respektive vaktcheferna med sina ställföreträdare drillade sina omgångar till största möjliga samtidighet och taktfasthet infann sig. Träningen underlättades av att Ystads hemvärnsorkester ställde sina trumslagare till förfogande. När trummorna tillsammans med det mäktiga klampet av en hel avlösingsstyrka ekade genom Ystads gator, var det många som stolt sträckte på sig och gjorde sitt yttersta för att bibehålla rättningen i leden. Ystads stolta militärtradition skulle bevaras och standaret skulle hållas högt i den kungliga huvudstaden.

Styrkan anlände till Swedint och Ing 1's regemente i Ammarnäs utanför Södertälje tre dagar innan pågång. Här tilldelades och tillpassades vitutrustning. Den sista stora uppladdningen bestod av studiebesök på slottet dagen innan pågång och möjligheter att studera postställe med tillhörande framryckningsvägar.

Kapten Christer Mårtenssons pluton inledde högvakten med tre dygn och avlöstes därefter av Kapten Christian Wihlborgs pluton. Många var de släktingar och vänner som åkt upp till Stockholm för att se sin soldat under pågång eller vaktavlösning. Tyvärr dyker alltid berusade personer upp och tror att vaktkurerna är offentliga urinoarer. Men det räcker med en bestämd tillsägelse från vaktposten för att dom ska inse sitt misstag och generat gå iväg. Lyckligtvis inträffade inga allvarliga incidenter och Lv4's sista högvaktsdygn förflöt planenligt.

I vanlig ordning upplevde både befäl och soldater högvakten som en höjdpunkt under utbildningsåret. Trots en lång och stundtals något enformig träning

BRANDBANA - Brandtunnel

ELVERK

Handhavandeutbildning på 50kVA elverk till LvAKAN.

innan pågång, samt de där på följande slitsamma vaktdygnet.

Bataljonsövning och Kabusa

Tillbaka nere i Ystad började livet åter gå sin gilla gång. Förberedelserna för den första skjutperioden med kompaniet organiserat i sina sex troppar tog fart och snart var det dags för soldaternas eldprov. Efter många timmar i simulatorn skulle dom nu få skjuta skarpt för första gången. De många och långa passen i simulatorhallen visade sig ge goda resultat. Trots stor psykisk stress och nervositet lyckades de flesta skyttarna riktigt bra redan första gången. DIRSI siktet visade sig vara så enkelt, pålitligt och med så god precision som man önskade vid framtagandet. Samtliga skyttar sköt de grundläggande löporna och lärde sig hur pjäsen uppträder under eldgivning. Med resultaten från soldaternas första skjutperiod i handen beordrade kompanichefen Major Jöran Nissen hem kompaniet på dess sista långledighet innan muck.

När soldaterna kom tillbaka från ledigheten var det dags för den första bataljonsövningen som inkluderade chefen för utbildningesenhetens utbildningskontroll. Första momentet var motormarsch i plutons storlek, från Ystad till Mästocka i Småland. Under marschen utsattes kolonnen för anfall av attackhelikopter. Uppe på Mästocka övningsfält genomförde kompaniet ett flertal "strid mark" moment. Dessa innefattade försvar och tagning av motståndsnäste, samt urdragning ur det samma när fienden är förblindad av rök. Nästet försvarades med såväl ksp 58 som p-skott m 86. Resande och försvar av förläggning var ett annat delmoment. Under ledning av Kapten Christian Wihlborg lyckades en tropp att köra fast i ett träsk med en tgb 11 och flera tgb 30. Med hjälp av en bärgare från IB 16 lyckades dock alla fordonen till sist ta sig upp. Efter flera dygns intensiva prov marscherade kompaniet in till Halmstad och Lv 6 kaserner för återhämtning. Med

STRIDSLEDARUTBILDNING

Joakim Dahlbom utbildar stridsledare till DIRSI-systemet.

batterierna laddade kunde kompaniet på söndagskvällen rulla ut och gruppera på Ringenäs skjutfält. Sedan genomfördes tre dagars luftmålsskjutningar tillsammans med en DIRSIpluton från Lv 6. Under hela övningen försåg kompaniets något decimerade stab och tross pluton kompaniet med förplägnad, drivmedel och ammunition. Staben bestod av kompanichef löjtnant Joakim Dahlbom, stabsassistent Mattias Mårthensson, kvartermästare Philip Iacobi och två signalister. Trossen bestod av kokgrupp, drivmedelsgrupp, fältarbetsenhet, trådgrupp och ammunitionsgroup. Efter en mycket lyckad skjutperiod marscherade kompaniet hem till Ystad.

Resterande del av våren flyttade kompaniet i princip ut på Kabusa. Den ena skjutperioden avlöste den andra. Tack vare goda möjligheter till mållflyg och stor tilldelning av skjutfältet i kombination med stor tillgång på ammunition gjorde förutsättningarna till de bästa möjliga. Den enda begränsningen var det berömda kabusavädret. Det innebär 15 sekundmeters vind, dimma som begränsar sikten till ca 50 meter och en molnbas på 300 meter. Men genom att försöka med det omöjliga under sämsta tänkbara förutsättningar når man högsta graden av det möjliga. Skyttarna erhöll goda färdigheter i alla typer av väder. Men även resten av personalen i pjäsbesättningen uppnådde hög färdighet i sina respektive befattningar.

I april månad anordnade Löjtnant Joakim Dahlbom en skarpskjutning med två DIRSI pjäser för flygkommandostaben i flygkommando syd. Ett tiotal officerare ur flygkommandostaben tillsammans med sju befälslever genomförde skjutningen ute på Kabusa. Flygkommandostabens medlemmar fick skjuta markmål både med handvevarna och med DIRSI siktet. Detta blev mycket populärt och lovordades av alla deltagande. Man imponerades av att man med DIRSI siktet kunde bekämpa en helfigur på 600 meter med mycket god precision. Men även en lastbil är ett lätt byte för en DIRSI skytt på 1 500 meter.

VINDVISERING

Färdigställande av vindviseringsballonger inför skarpskjutning på Kabusa.

Slutövning

Tre veckor före de meniga soldaternas uttryckning var det dags att kontrollera att förbandet hade uppnått tidigare fastställda utbildningsmål. Detta innebar utbildningsårets slutövning. Vi kom att delta i den stora övning som kallades Syd 97 och förband från hela södra Sverige deltog. Övningen som gick i förflyttningens tecken tog sin början i Husie utanför Malmö på Lv 4's gamla övningsfält. En rekognoseringsstyrka skickades iväg för att förbereda kompaniets ankomst. Eftersom kompaniet samövade med en DIRSI pluton från Lv 6, så fick 2:a pluton stå inne i Malmö nere vid hamnen. Detta gav tillgång till målflyg i form av attack helikoptrar, medan plutonerna ute i Husie hade tillgång till en Mu 2:a. Inne i Malmö stred både infanteri och pansarförband. Vilket ställde stora krav på samverkan. Men det innebar även väldigt stora fördelar. Ingenjörers trupperna i närheten stod till vårt förfogande och kunde gräva ner våra pjäser. Vilket skapade goda möjligheter för oss att kunna verka länge med bibehållet stridsvärde. På kvällen marscherade kompaniet till Rinkaby skjutfält utanför Kristianstad. Hela utbildningsbataljonen var samlad på Rinkaby. Eftersom det på söndagen var inplanerat en besöksdag för anhöriga och intresserade. Vi grupperade våra sex pjäser och genomförde en skarp luftmålsskjutning. När gruppering och luftmålsmomentet var över fick åhörarna komma fram och titta på lv materielen. Därefter serverade kokgruppen fika i anslutning till föreläggningen. Men även en förevisning tar slut och då var det dags för uppbröstning. Nu rullade kompaniet söderut igen, mot Falsterbo skjutfält. På Falsterbofältet bekämpade kompaniets tre plutoner, genom ett målspel, en landstigande marininfanteribrigad. Mål presenterades både på marken och i luften. Urdragnings och marsch till Kabusa för att dagen efter skjuta de sista löporna inom ramen för värnplikstävlan. Efter av-

SKARPSKJUTNING

Robert Brolin är säkerhetskontrollant pjäs under skarpskjutning på Kabusa.

klarad skarpskjutning bröstade kompaniet upp och marscherade till Revingehed. Slutövningens sista dag gick åt till att bekämpa en luftlandsättning. Luftlandsättningen utgjordes av ett tjugotal klubbkärror och minst lika många fallskärmschoppare. En imponerande syn när de fiktiva IL-76:orna välde in och släppte sin last. Medans kompaniet gjorde plutonsvis urdragnings för att därefter marschera hem till Ystad, ryckte den mekaniserade brigaden i Revinge fram för att slå resterna av luftlandsättningen. I Fredriksberg serverade kockarna den sista måltiden och sedan rullade kompaniet in på kaserngården. Under helgen genomfördes slutvård och förrädsställning av materielen.

Kulsprängd

Den absolut sista luftmålsskjutningen i Lv 4's historia genomfördes på Kabusa skjutfält den 8 maj 1997. Befälsskolan grupperade två pjäser i "grytan" och sköt bl.a två eldöppnande med kulspränggranat 90 mot bogserat mål.

Muck

Dagen innan GB och soldaterna muckade genomförde 1:a pluton och befälsskolan ett studiebesök. Efteråt förtärdes en lättare måltid och resten av eftermiddagen ägnades åt social samvaro i enklaste form. På kvällen anordnade personalvårds detaljen och några värnpliktiga avslutnings festligheter i Surbrunnsparken. Det serverades mat och dricka. Sedan en liten tävling mellan kompanierna. Discot pågick sedan hela kvällen och en bit in på småtimmarna.

Dagen med stort D för många var här. Efter att ha lämnat in kudden på förrådet marscherade plutonerna och GB skolan ut genom grinden.

KB och kanoner

För KB återstod tre månaders utbildning. Halva

utbildningen förlades till Lv 6 i Halmstad. För att hjälpa upp Lv 6 till samma utbildningsnivå som vi hade erhållit i Ystad. De respektive regementena representerades av 9 KB var. Alla såg väldigt positivt på samarbetet, eftersom det erbjöd enormt stora fördelar. Erfarenheter kunde utbytas och olika utbildningsmetoder kunde jämnföras.

De två första veckorna koncentrerades på fördjupad kunskap och förståelse för pjäsen och dess funktion. Lektioner som mer djuplodande behandlade ammunition och skjutlära stod även på dagsprogrammet. Kunskaperna testades sedan på den sista skjutperioden med kanon på Ringenäs skjutfält i Halmstad. Under fyra underbara dagar var det eldfest på Ringenäs. Även denna gång var det både markmålsskjutning och luftmålsskjutning inplanerad. Markmålsmomenten innefattade figurmål, fordonsmål och en flygplansvinge från en 35:a. Luftmålsskjutningarna omfattade flera olika typer av målbanor. Från tvärskurs till rakt kommande. Detta ger goda träningsmöjligheter och mycket variation för skytten. Vilket resulterar i att han kan bekämpa alla typer av mål. Även eldhandvapen av utländsk härkomst provsköts. Kapten Broberg ägnade en eftermiddag åt att utbilda på de båda automatkarbinerna M-16 (amerikansk) och AKM (rysk). Han genomförde även utbildning och PEK skjutning med den svenska pistolen m 88 B med samtliga befälslever. Detta var ett populärt inslag att få se vad den andra sidan är utrustad med.

Veckan därefter ägnades åt slutvård för att senare kunna förrädsställa Lv 6 pjäser. Samt förberedelser inför de två nästkommande veckornas fältövningar.

Ledarskap och överlevnad

Två veckor var avsatta för ett sammanhängande ledarskapsmoment och en överlevnadsövning. Under hela denna period var det bästa tänkbara väder med temperaturer på 25 -30° C i skuggan. Detta fick till följd att vattenkonsumtionen hos varje enskild individ under ett dygn med enkelhet kunde överskrida 5 liter.

Första dagen var ovissheten stor och det enda som delats ut i orderväg var en utrustningslista med tillägget: packa. Dagen ägnades åt att lära sig antingen DART 380 eller GRG m 48. På kvällen var det tidigt i säng som gällde. Klockan 04:00 var det revelj och order utdelning. Första biten gällde att medelst kronans exemplariska cyklar transportera oss ut 5 km öster om Mästocka skjutfält. Efter en stadig frukost bestående av en stycken rå morot gav sig de två grupperna iväg. Framåt lunchtid möttes grupperna och bytte vars en gruppmedlem. De utbytta fick hålla utbildning på GRG respektive DART i sina nya grupper.

Kommandant Ax serverade lunch i skuggan. Nästa mål var att resa tältförläggning inne på Mästocka övningsfält. På kvällen försågs sällskapet med grillkorv, potatissallad och läsk. Denna måltid förtärdes i lugn och ro, under lättsamma förhållande. Nästa dag började med ett lektions pass i överlevnad. Då presenterade Löjtnant Kent Hansson "jukkastickan" och dess funktion. Han visade var och hur man får tag i björknäver. När man har fått upp eld kan man använda en gammal konservburk till gryta. Grytan hänger man i en egenhändigt ihopsurrad trefot. Cyklarna användes flitigt och tog nu styrkan tillbaka till förläggningen där lunchen väntade. Eftermiddagen ägnades åt typiska ledarskapsproblem när vi gick en så kallad krigsstig. Denna eftermiddag gav många en tankeställare och lika många växte inom sig. Kvällen ägnades åt middag och social samvaro med tillhörande utvärdering av dagens moment. Dagen därpå fick alla bygga vars en provisorisk ryggsäck av enbart en sopsäck ett par strumpor och några pinnar. Allt under uppsikt av Löjtnant Kent Hansson. Mitt i lunchen kom order att styrkan skulle ladda skarpt och understödja en bevakningspluton ur hemvärnet. Efter transport till det aktuella skyddsobjektet kunde styrkan konstatera att tre brutala banditer redan var på plats. Efter en liten stund kunde vi bevittna hur de tre banditerna kallblodigt sköt ner de stackars hemvärns männen. Men då trädde KB DIRSI fram och säkrade förrådet. Banditerna oskadliggjordes och överlämnades till polisen. Efteråt ägnade vi ett par timmar åt debrefing och disskutera behovet av det. På kvällen förberedde sig gruppen på nästkommande dag. Vid fyra tiden på morgonen bröt vi förläggningen och lastade upp allting på en lastbil. Fotmarsch till en mötesplats för nya order. Order: gå till den angivna gården och gör eldöverfall på den. Under eldöverfallet skadades en fiktiv medlem i gruppen och vi begravde honom enligt reglementet. Under marschen till nästa mål blev gruppen överfallen och tillfångatagen av den lede fi. Fienden under den här övningen var de hemska Pryssarna. Sedan väntade fånglägret och många timmars gruvlig tortyr. För att inte nämna de hemska förhørsledarna. Tack vare att gruppen bestod av goda svenska soldater med råg i ryggen, lyckades samtliga att rymma. Efter en mils språngmarsch hittade gruppen sina provisoriska ryggsäckar. Med dessa på ryggen och med kartan i hand avverkades en fyramila marsch upp till Bolmen i raskt takt. Nu var gruppen uppdelad i sex grupper om tre man. Dessa fördelades jämnt runt Bolmen. Varje grupp fick bygga sig ett vindskydd och en eldstad. I den nybyggda eldstaden tillagdes nyfångad gädda. Efter att ha provsovit vindskydden fick grupperna ägna sig åt hygien och vittja sina snaror. Alla hade varit duktiga och lyckats fånga

vars en kanin. Denna fick grupperna sedan avliva, slakta och tillaga. En ytterst välsmakande måltid som avnjöts med stor glädje. Naturmedicin är det bästa som finns. Det kunde magsjuka sergenten Patrik Hult nöjt konstatera. Hans magsjuka försvann över en natt efter att ha druckit en kåsa med vatten uppblandat med lövträrkol. Dagen därefter var det övergång av vattendrag. Men även detta uppskattades av alla eftersom temperaturen verkligen inbjöd till bad. På andra sidan låg kanoter och väntade på överlevarna. Kanoterna visade sig fungera utmärkt som trollingbåt. En grupp lyckades få upp två stycken abborrar. Dagens meny bestod av levande höna. En höna per grupp skulle avlivas och tillagas. För att så humanitärt som möjligt avliva en fågel så används en mycket speciell metod. Metoden går ut på att först bedöva fågeln och därefter bringa den om livet. När måltiden var förtärd, återvände grupperna till sina respektive läger. Gruppen som hade fiskelycka kunde även få sig ett kvällsmål. För dom lyckades dra upp ytterligare sex abborrar. Morgonen efter revs vindskyddet och grupperna marscherade ner till ett skogsområde en mil söder ut och splittrades upp till enskilda individer. Det kommande dygnet var ett så kallat ensamdygn. Var och en fick bygga sig ett vindskydd att sova i. Resterande tid ägnades åt att leta mat och samla krafter till marschen nästkommande dag. Vid målet, som var en hamn vid en liten sjö, sammanstrålade hela gruppen igen. Här kunde överlevande avnjuta en brakfrukost av sällan skådat mått. Efter avnjuten måltid väntade transport tillbaka till regementet. Utvärderingen av övningen gav övningsledningen mycket väl godkänt. Alla ansåg att det var bland det bästa under hela utbildningsåret. Nu delades strikursen upp och vi lv 4:ingar återvände till Ystad.

Ystad och mobilisering

En helg i slutet av juli avhölls den traditionella kadettbalen i Ystad. I år förlades själva balen till Svaneholms slott utanför Skurup. Festligheterna började redan på fredagskvällen med middag i personalmatsalen och dans på mässen till orkester. Under lördagsförmiddagen anordnades en lagtävling i sandskogen för den kvinnliga delen av sällskapet. Detta för att damerna skulle lära känna varandra lite bättre. Grenarna var av den klassen att dom premierade personer med kunskaper om system mulle, sjukvårdsbår 2 och andra militära attiraljer av denna dignitet. På kvällen avhölls själva balen med mat och dans. En ytterst välsmakande måltid inmundigades och den lämnade inget övrigt att önska. Dansen skedde till levande musik med hög klass och stor variation. Framåt småtimmarna väntade bussarna för transport till regementet och för de som så önskade en liten

sängfösare på mässen. För dom som ville svänga på benen ännu en gång fanns det en diskjockey som spelade disco musik på mässen. På det hela taget en mycket lyckad helg.

Endast en månad återstod nu av strikursen och den första veckan ägnades åt teoretiska studier inne på regementet. Dessa spände över allt från pansarbri-gadens strid till hur ett återtagande bör gå till för ett DIRSI förband.

Nu inkvarterades vi på F 17 i Kallinge utanför Ronneby. Här fick vi se ett skarpt folv mobiliseringsför-råd och inventera det samma. Nästa uppgift var att planera en mobilisering av ett folv kompani. I detta ingår att undersöka alla hänvisningar och visitera beredskapen hos K-märkta företag. Just i Ronneby visade sig beredskapen vara hög och kunskaperna goda. Detta glädde Löjtnanten Joakim Dahlbom mycket.

Karlskrona är en stad med mycket gamla militära anor. Detta undesökte vi en vecka i augusti. Då förlades utbildningen till KA 2's kaserner på Rosenholm utanför Karlskrona. Den huvudsakliga sysselsättningen var rekognosering av möjliga grupperingsplatser och sammanställning av dessa till ett kartotek. Resultatet skickades till berörda krigsförbandschefer och KA 2.

Sista veckan var utbildningen förlagd till Karlshamn. Kadetterna genomförde studiebesök på viktiga anläggningar såsom Karlshamnsverket som är ett stort kraftverk och oljehamnen med dess känsliga komponenter. Under ledning av Löjtnant Ove Ivansson genomfördes rekognoscering av grupperingsplatser med helikopter. Ett annorlunda och uppskattat moment. På onsdagen styrdes kosan mot Ystad igen. Det hände bara en incident under hela sommaren och det är inte mycket med tanke på hur många hundratals mil som avverkades. Incidenten var en volvo som stannade två mil norr om Ystad och fick bogseras hem. På torsdagen bjöd regementet alla kadetter med ansvariga befäl på middag på mässen. Denna avnjöts under gemytliga former och till glada skratt av minnen från utbildningsåret. Befälen fick allihopa presenter som mer eller mindre speglade deras personligheter. På kvällen besöktes Ystads stora nöjesmetropol, nämligen diskoteket Starshine. Fredagsförmiddagen fick alla kadetterna sina välförtjänta betyg och marscherade sedan ut genom grinden, för sista gången.

Texten är skriven av Fänrik Henrik Petersson, som även har tagit fotografierna, värnpliktig kompanibefälslev på fjärde kompaniet under utbildningsåret. Till min hjälp att sammanställa materialet har jag haft Löjtnant Joakim Dahlbom och Fänrik Johan Ax.

Bildorientering

Dags för en liten höstorientering i höstrusket sittande in kontrollnummer som du tror/vet tillhör bilderna. Exempelning på var kontrollen är placerad och i vilken riktning. Mejla ditt svar till thomas.persson@emailen.se så har du

Bild A Punkthöjden 290 grader

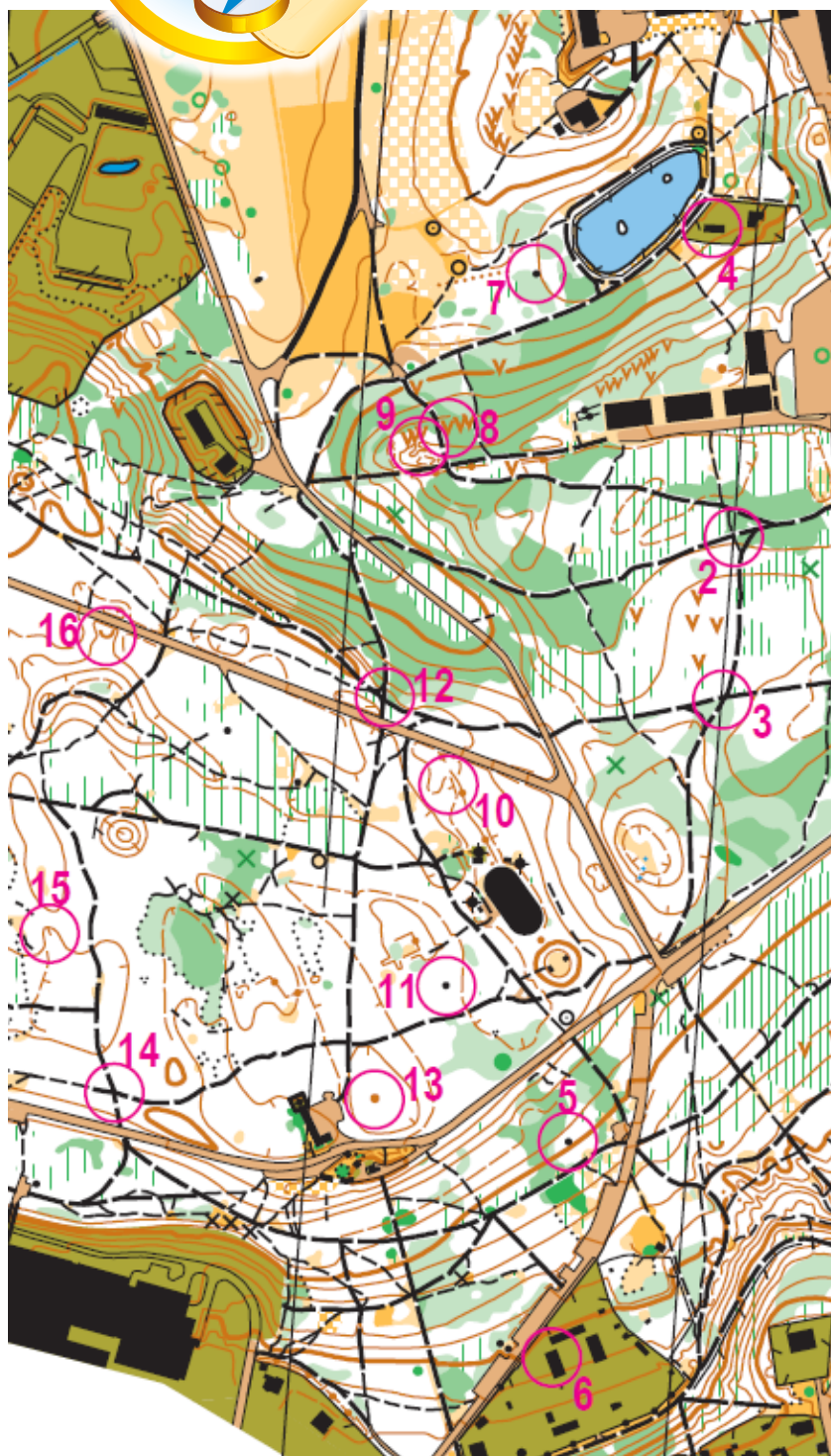
Bild B Stenen 60 grader

Bild C Stigkorset 110 grader

Bild D Gropen 310 grader

omhus, detta kan väl passa för de flesta. Redovisa vilket
 delvis bild X tillhör kontroll 1. På bilderna finns beskriv-
 ningen är tagen i grader. Ett varv lika med 360 grader.
 du chans att vinna ett pris.

Lycka till!
 Thomas Persson

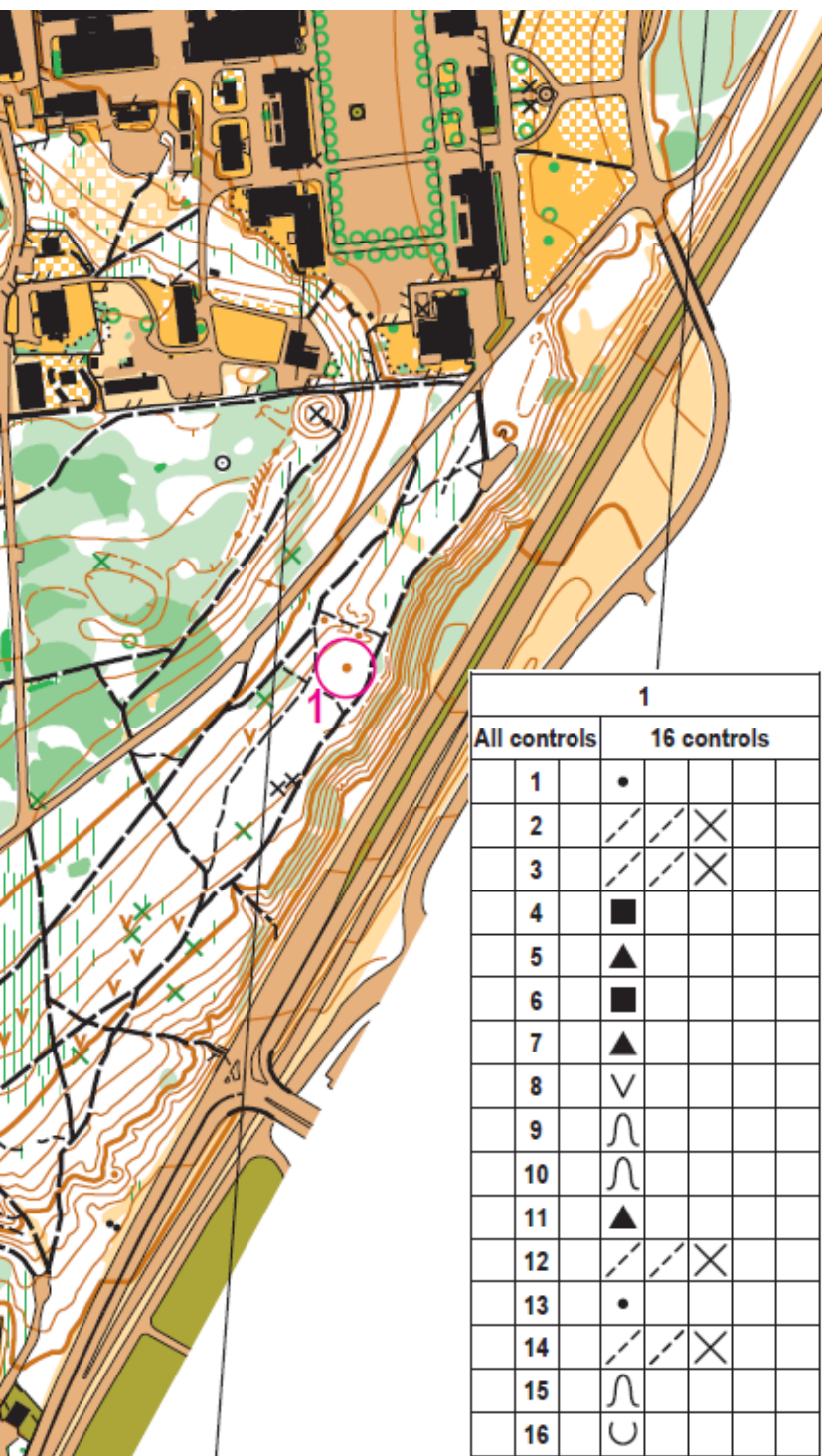

Bild E Husknuten 340 grader

Bild F Stenen 140 grader

Bild G Sänkan 150 grader

Bild H Stigkorset 300 grader

Röd Eldberedskap 2015-09-28 0400

”Hotbilden” var klar och entydig att något speciellt och sällan förekommande var i görningen. Det exakta klockslaget kunde variera något, men inom vårt fördelningsområde var tidpunkten inriktad mot arla morgonstund.

Prognoserna från SMHI var ytterst gynnsamma så tillvida att klart väder skulle råda, något svalt och ingen vind, alltså perfekta förhållande för att uppdraget skulle falla väl ut. De kända förutsättningarna låg till grund för en ”Lv-analys”, vars resultat visade på lämpliga grupperingsområden strax väster om Ystad.

En klar målsättning fanns till hands och rekognoseringen kunde begränsas till Svarte – Bjäresjö – Hedeskoga – Lilleskog. Ganska snart framstod Bjäresjörasten vid E65:an som otroligt väl lämpad för uppgiften. Huvudriktningen i eldområdet var fastställd till SV. Detaljrekognoseringen kvällen före bekräftade platsens lämplighet – inte minst dess goda tillgänglighet.

För att kunna inta anbefalld eldberedskap bestämdes revejlen till 0300. Behövlig materiel hade varit föremål för kontroll, fanns framlagd och kunde följaktligen lastas med lätthet. Rådande väderbetingelser var helt i enlighet med prognosen som delgivits under kvällen. För att nå fram till tidigare rekognoserad och fastställd grupperingsplats var en kringgångsrörelse i form av omfattning höger nödvändig. Den medförde inga olägenheter. Gruppering och förberedelser startade 0338. Enheten var på plats inmätt och klar 0354, vilket innebar att anbefalld eldberedskap kunde effektueras.

I anslutning till grupperingsplatsen fanns viss rörelse av observanter utrustade med kikare av olika slag. Deras uthållighet gav ett ambivalent intryck. Oaktat dessa händelser fanns målet klart och entydigt på plats och första ”eldgivningen” kunde ske 0413. Ett näst intill icke identifierbart föremål strax under huvudmålet kunde skönjas. Möjligen ett bogsérat mål av något slag eller...?

Den tidiga morgonen var fortfarande ljum och 35 minuter efter den första målupptäckten fanns nästa på plats och nu med ett klart definierat andrahandsmål i riktning 1 i förhållande till huvudmålet.

Dagen grydde och något trolskt fanns i atmosfären

i form av ett påtagligt rådande lugn och ett dagsljus som föreföll vilja förmedla ett tankeväckande budskap.

Den tidiga morgonens händelse återkommer först om 33 år. Synbar eller ej – återstår att se.

Lennart Broberg

Höstträffen - 32 kamrater skriver:

En mörk novemberkväll, teaterföreställning och samling av kamratföreningens medlemmar på museet. Det är alltid med en speciell känsla man närmar sig regementsområdet, tycker jag.

På något vis går också blickarna alltid in mot vaktkuren även om man är mycket väl medveten om att någon vaktchef sitter där inte i dag.

Ett trevligt koncept med kamratträff och teater under samma kväll. Teater - paus med snaps och sillasmörgås – teater - och så en god middag, satt tillsammans riktigt bra. Miljön och "majoren" skapade tillsammans en alldeles särskild känsla och fru majorens tydliga tal och härligt humorfriska agerande var ett lyft. Den skönsjungande tidigare så blyge aktören hade likt 91:an aldrig blivit befördrad, men fick sin belöning genom att få skåda Mata Haris dotters väna och väl "slitsade" uppenbarelse. Bra musik och sång.

Det var en angenäm upplevelse medlemmar i kamratföreningen fick, då det bjöds på genrep av pjäsen "Jul hos Majoren" i Ystads Militärhistoriska Museum. Att besöka major Cronhjort och hans familj har blivit en trevlig, festlig och rolig tradition för kamratföreningen. Det blev ju en helkväll med teater, förrätt och riktig middag. En mycket trevlig kväll med fin underhållning och god mat med gamla

arbetskamrater.

Kommer in i museet och möts av många glada och kända leende ansikten. Blir vänligt hälsad på och omkramad, bl a av en lååång major som omtänksamt frågar "är du så liten eller du bara gör dig till"! Pratar med hans hustru som är en kär skol- och flickscoutkamrat sen ungdomsåren och som det alltid är fint att möta. Och många, många fler.

Förväntansfulla bänkade vi oss i den historiska miljön och hälsade på alla bekanta, tillbakablicken på vad som timade i fjor var trevlig. Årets upplaga av pjäsen om Majorens familjehemliv innehöll många fyndiga och vassa repliker, som lockade till mycket skratt och applåder redan på genrepet! Det lovar gott! Pjäsen innehåller också flera bra sågnummer med trevliga julsånger som ger julstämning åt pjäsen.

"En blyg korpral med en så fantastisk sångbegåvning, blev en påminnelse om att man absolut inte kan sätta likhetstecken mellan grad och förmåga". Duktiga sångare, liksom vid fjorårets föreställning.

Major Cronhjorts hem präglas av två bastanta kvinnor, som styr och ställer så att det står härliga till. Speciellt fastnade hos mig majorens husföreståndarinna, en bestämd dam som satte sina repliker träffsäkert och med knorr! Husföreståndarinnan Emma hade dråpliga repliker, som "dom stora kuporna", "sätta

tänderna i skinkan” och ”nu pallar jag inte mera”. Tyskans spetsfundiga humor i rumsren förpackning, var en av föreställningens absoluta höjdpunkter. Det är förlösande med ett gott skratt. Emma, med sin tyska brytning, håller ordning på familjen. Hon har god konkurrens av Majorens exfru Majorskan Elvira Cronhjort, som med synnerligen hög och bestämd röst styr och ställer familjens göranden under julhelgen. Inledningsvis håller Majorens exfru hårt på att tilltalas ”Majorskan Cronhjort”, men blir mot slutet så pass god vän med husföreståndarinnan Emma, att hon låter sig tilltalas med förnamnet Elvira-”bara”.

Det lät spännande när Henry Banks knäppte med fingrarna, och så blev det tipp tapp, tipp tapp!

Arrangemanget var mycket trevligt arrangerat med omväxlande teater och förtäring. Efter första akten stod ”sillamada” på menyn och efter pjäsens slut en mycket välsmakande wienerschnitzel av tysk modell. Kanske var den tillagad av Majorens, på tyska bry-

tande, husföreståndarinnan Emma?? Middagen var mycket bra. Det äts gott och vinet, vinet, det var en smekning för gommen. Toppen!

”På fest med kära vänner i vårt hus - även Majorens jul fick lyckligt slut!” Kamrattillställningen blev trevlig o bra! Jag är imponerad, vilken entusiasm. TACK. Jag tycker att det var väldigt bra. Speciellt husan var mycket bra. Applåderna värmde både skådespelarna och mina kalla händer! Tänk att på en och samma kväll i vännerens lag både få Ransheims nya museumsteater, Oddsets stora schnitzlar och föräras Kamratföreningens hedersmedalj!!

Vi ser fram emot en fortsättning 2016. Jag tackar för en väl organiserad kamratfest med bara glada och nöjda medlemmar. En lyckad kamratträff, dock saknade jag medlemmar från Malmö och Lomma.

Väntade mig nästan att lvanonerna skulle saluera den MAKALÖST fina premiären av Majorens jul. Jag blev så glad att Roland fick veterankorset i emalj för en mycket fin insats för en medlem som deltog i vår Karlskronaresa. Det var med en varm känsla inombords vi tågade hemåt, nöjda och belåtna sugande på karamellen av välbefinnande. Stort tack till kvällens arrangörer. Och mer än hjärtligt välkomna åter med nya initiativ! Bästa betyg till teaterunderhållningen o övrigt arrangemang i det trevliga museet. Tack!

Reportage skrivet av alla oss som var där!

Foto: Kaj-Sune Lagnebo

Luftvärnets stridsskola LvSS

Efter några veckors sommartjänstgöring både i Norrtälje och på Väddö bestämde jag mig för, som ung officer och dessutom skåning, att aldrig jobba på LvSS.

Skolan låg i fel del av landet och bestod bara av en massa ”gamla gubbar”, de var säkert i 30 - 40-årsåldern allihop. Numera är skolan belägen i Halmstad och jag har själv tagit steget in i gubbåldern och kan numera med stor stolthet benämna mig chef för Luftvärnets stridsskola.

LvSS var mellan 1991 och 1997 en del av Luftvärnscentrum i Norrtälje. Där svarade man för utbildningsverksamheten och taktikutvecklingen medan andra delar svarade för bl.a. typförbanden och funktionsutvecklingen. Luftvärnscentrum avvecklades 1997. Luftvärnets stridsskola flyttade år 2000 från Norrtälje till Halmstad och ingick därmed också i Luftvärnsregementet Lv 6. I Halmstad skapades två enheter, LvSS för utbildning och Luftvärnsutvecklingsenheten för allt som hade med funktionsutvecklingen att göra. Med en krympande Försvarsmakt slogs dessa delar så småningom ihop och har efter det varit utsatt för ytterligare rationaliseringar.

Idag är LvSS helt beroende av stöd med personal från luftvärnets två insatsbataljoner för att kunna fungera och bedriva en bra verksamhet. Ett öde som alla funktionsskolor gått till mötes. Verksamheten bedrivs på fem avdelningar med totalt 38 anställda, civila och officerare.

Utbildningsavdelningen svarar för utbildning av officerare och specialistofficerare som en del av deras utbildning vid Militärhögskolorna. Till detta kommer knappt 20 kurser inom avdelningens kompetensområden taktik, militärteknik och ledarskap. Totalt passerar drygt 200 elever LvSS varje år.

Utvecklingsavdelningen ansvarar för, som namnet antyder, utveckling av luftvärnsfunktionen. Fokus just nu är arbetet med att hitta en värdig ersättare till RBS 97 (HAWK). Till detta kommer dessutom ett ansvar för utveckling av typförbanden, genomförande av studieverksamhet, utarbetandet av reglementet och internationell samverkan. En viktig del när vi inför nya system blir att fortsätta utveckla vår taktik och arbeta fram en doktrin för hur luftvärnet skall användas då en modern ersättare till HAWK kommer att kunna betydligt mer än vad HAWK kan idag.

Införandeavdelningen har ansvaret för att införa vår nya luftvärnsmateriel i den bataljonstyp som vi benämner Lvbat 17. Detta innebär införande av ny materiel för ledning av strid mot luftmål på bataljonsnivå, möjlighet till samverkan och utbyta av måldata med internationella luftvärnsförband, möjlighet att ta emot orders digitalt från högre chef. Vidare genomförs renovering och uppgraderingar av våra sensorer och eldenheter. Dessutom införs ett nytt korräkningsviddigt bekämpningssystem med förmåga att bekämpa flera samtidiga små mål i mörker. Avdelningen har ansvaret för vår KUL (Kontroll Utrustning Luftvärn) som är ett arv från Långören på Väddö skjutfält, fast betydligt modernare och inbyggd i en trailer som gör den flyttbar. Denna utrustning kommer vara mycket viktig vid införandet.

Träning och Simuleringsavdelningen har ett övergripande ansvar för målflygssystemet i luftvärnet främst vad det gäller användningen av målflyg. Den kanske viktigaste delen på denna avdelning är införande, drift och utveckling av vår nylevererade StridsTräningsAnläggning (STA). I STA:n kan vi i lektionssalsmiljö träna nästan en hel luftvärnsbataljon samtidigt, hela vägen från planering via sensorerna till stridsledaren och robotskytten på eldenheterna. Träningsplattformar-

na för exempelvis en stridsledare är identisk med fältmaterielen. Möjligheten att träna i STA:n är ett mycket välkommet tillskott till luftvärnet.

Tekniska avdelningen är luftvärnets kvalitetsmärke vad gäller teknisktjänst. På avdelning genomförs teknikerutbildningar på våra luftvärns-system.

Efter 15 månaders värnplikt som befälslev på briglv-komp rb 69 på Lv 4 1984-85 kände jag mig redo att påbörja min officersutbildning. Förutom att vi hade åkt halva södra Sverige runt med traktor och PTP-kärra hade vi också haft möjlighet att träna ledarskap och fått en fältduglighet som är få förunnad i dag. Livet har sedan dess bestått av många års trupptjänst. En trupptjänst som nästan uteslutande har handlat om att på ett eller annat sätt träna rb 70 - och rb 90 förband. En trupptjänst som gett många insikter om hur man bygger och tränar mindre och större förband. Insikter om vilka krav man både kan och måste ställa på förband, personal och materiel för att få fungerande system och en förståelse för hur vi skall forma utbildningen av våra framtida officerare. En bit in på 2000-talet bestämde jag mig för att gå chefsprogrammet på FHS. På detta följde dryga tre års "obligatorisk" tjänstgöring på HKV där jag bl.a. hade ansvar för all luftvärnsmateriel från utveckling till avveckling. Jag har också i närtid haft äran att under tre år vara chef för en av luftvärnets två insatsbataljoner. Ja, tyvärr finns det bara två luftvärnsbataljoner kvar av de 40 vi en gång kunde stoltsera med. När jag våren 2015 fick erbjudandet om att vara chef för Luftvärnets stridsskola tvekade jag inte, den första maj påbörjade jag mitt nya jobb.

Trots min något skämtsamma inledning, insåg jag nog som ung officer att LvSS är något alldeles särskilt i luftvärnet. En organisation som signalerar kvalitet, professionalism och en nästan ouppnåelig auktoritet i luftvärnsskrået. LvSS är dessutom en fantastisk arbetsplats. En arbetsplats som består av engagerade, ambitiösa, kreativa och professionella medarbetare.

Finns det då inga utmaningar och visioner för LvSS?

Officersutbildningen och de kurser som LvSS bedriver skall ske på högskolenivå och ger högskolepoäng. Dessa kurser och kursutbudet måste utvecklas för att ständigt hålla en hög kvalitet. En del av kurserna bör öppnas upp för utländska officerare och måste därför omarbetas till och genomföras på engelska.

Den tekniska kunskapen och förståelse bland truppofticerare i luftvärnet måste höjas för att vi skall använda nya och mer avancerade system samt för att vi skall kunna personalförsörja HKV och FMV på sikt. En ny kurs kommer att inrättas på LvSS för detta.

Luftvärnet skall nästan samtidigt och på kort tid införa två nya bekämpningssystem. Två system som kan betydligt mer och fungerar på andra sätt än våra befintliga system. Detta innebär att vi måste få fart på taktikutvecklingen i luftvärnet och fundera till på hur våra luftvärnsbataljoner skall användas och le- das. Finns nog en del gamla sanningar vi inte får vara alltför försiktiga med att ifrågasätta.

LvSS traditioner, vad LvSS står för och hur skolan skall utvecklas in i framtiden är en annan utmaning och en annan artikel. En sak är jag i alla fall säker på, LvSS är och skall förbli luftvärnets adelsmärke.

LvSS heraldiska vapen

Avslutningsvis vill jag rikta ett stor tack till alla kamrater i Ystad för alla de erfarenheter och minnen jag fått genom de år vi jobbat ihop. Erfarenheter som bygger på ett mycket gott kamratskap och en utomordentlig professionalism. Erfarenheter som bidragit till att forma mig till den officer jag är i dag.

Håkan Hörstedt

Nya medlemmar - Vi hälsar årets nya medlemmar välkomna!

Bengt-Åke Nilsson
Göran Rode
Inger Celander
Joao Guiomar
Kenneth Haraldsson
Lennart Mattsson

YSTAD
MALMÖ
MALMÖ
MALMÖ
YSTAD
YSTAD

Lisbeth Erlandsson
Maj-Britt Melin
Mats Isgren
Mats Nässert
Per Östgård
Peter Toft

NYBROSTRAND
YSTAD
SVEDALA
VÄXJÖ
YSTAD
HALMSTAD

Luftvärnsregementet på Gotland

61.Lvbat eldberett på Gotland inom ett dygn. Efter fyra vändor med Herkules från Halmstad till Visby och resterande delar av bataljonen på landsväg och färja var bataljonen klar för verkan.

Luftvärnsförband kör av färjan i Visby. Foto: Carl Sjöstrand

Under vecka 45 och 46 var ca 300 officerare och soldater tillsammans med över 100 fordon från Lv 6 och övade på Gotland. Luftvärnet var representerat med både robot 70 och robot 97 samt underrättelseenheter i form av UndE 23.

Utöver kontinuerligt tjänstgörande personal så deltog även under helgen ytterligare soldater och officerare av kategorin tidvis tjänstgörande. Även förband från P 4 och F 17 deltog i övningen. Gotland har

Plutonchef Magnus Rylander, vid en rb 97-lavett. Foto: Mikael Eklund, Barometern.

under början av 2000-talet avmilitariserats,

Syftet med övningen var att testa beredskapen och förmågan att med kort varsel flytta förband, ta materiel i bruk och snabbt lösa en insats.

En annan viktig aspekt av övningen är att visa att Försvarmakten och Sverige tar det försämrade säkerhetsläget i närområdet på allvar.

Försvarsuppgörelsen i våras mellan S-MP-regeringen och Alliansens M, C och KD slog fast att det ska finnas permanent militära förband stationerade på Gotland från 2018.

Thomas Persson

Intresset från media var stort. Foto Carl Sjöstrand

Vi gratulerar

15 dec	Lars-Göran Lindström	YSTAD	60
21 dec	Ronny Sendrup	YSTAD	75
02 jan	Lars-Olof Olsson	ARLÖV	60
05 jan	Göran Holmkvist	YSTAD	65
07 jan	Walter Rosdahl	MALMÖ	85
08 jan	Arne Ljungberg	LUND	85
10 jan	Ulla Berggren	YSTAD	80
15 jan	Arne Larsson	KRISTIANSTAD	85
18 jan	Stina Klingborg	MALMÖ	75
21 jan	Åke Beckman	LIMHAMN	70
22 jan	Thomas Svensson	SIMRISHAMN	70
22 jan	Lars Törnquist	GÖTEBORG	70
24 jan	Lennart Bergquist	BUNKEFLOSTRAND	85
26 jan	Tommy Malmberg	KRISTIANSTAD	70
04 feb	Anders Anerud	ÅKERSBERGA	75
05 feb	Sigvard Färdig	TÄVELSÅS	90
06 feb	Olle Zinn	ANDERSLÖV	70
06 feb	Stig Mansson	4740 Mukilteo WA U S	90
07 feb	Arne Borg	MALMÖ	85
16 feb	Sven Nilsson	STAFFANSTORP	85
17 feb	Göran Johansson	BEDDINGESTRAND	70
24 feb	Gaby Lundblad	HJÄRUP	70
25 feb	Göte Lundqvist	ESKILSTUNA	80
27 feb	Bo Lönnerblad	YSTAD	75
28 feb	Lennart Broberg	YSTAD	70
02 mar	Allan Jardén	EKSJÖ	75
11 mar	Hans-Åke Teinvall	ÖDÅKRA	65
17 mar	Eskil Martinsson	OSBY	70
18 mar	Lars Arrfeldt	PERSTORP	75
20 mar	Ragnar Tegner	FURULUND	75
25 mar	Bengt Jönsson	LAGAN	75

Medlemmarna i 1946-klubben är nu:

Nr 1	Per Samuelsson	Nr 18	Bo Ericson	Nr 35	Lars Mårtensson
Nr 2	Peter Carlin	Nr 19	Erik Wikman	Nr 36	Ystadrevyn
Nr 3	Bo Hjalmarsson	Nr 20	Lars Rudbert	Nr 37	Bertil Nilsson
Nr 4	Crister Sterning	Nr 21	Hans Nilsson	Nr 38	Staffan Sundbom
Nr 5	Joakim Jardenberg	Nr 22	Torsten Granlund	Nr 39	Åke L Möller
Nr 6	Ingemar Johansson	Nr 23	Ingemar Hallingström	Nr 40	Sven Hansson
Nr 7	Börje Tullsson	Nr 24	Christer Ekström		
Nr 8	Ystad-Tryck AB	Nr 25	Vännerna från Husie		
Nr 9	Ingvar Johansson	Nr 26	Hans-Göran Kunkel		
Nr 10	Paul Lindström	Nr 27	Avliden		
Nr 11	Sparbanken Syd	Nr 28	Thomas Lantz		
Nr 12	Arne Larsson	Nr 29	Erik Claesson		
Nr 13	Emil Sjörup	Nr 30	Carl Otto Rydner		
Nr 14	Lennart Backe	Nr 31	Göran Rydner		
Nr 15	Ingmar Ljunggren	Nr 32	Nils Friman		
Nr 16	Per Evert Nilsson	Nr 33	Lennart Ljungfelt		
Nr 17	Ulf Lennerling	Nr 34	Karl-Axel Ahlgren		

Vi behöver bli fler till stöd för utgivning av Lv-FYRINGEN” Betala in 1946 kr till bankgiro 179-6275 och ange ditt namn eller företag.

"Läste med intresse artikeln om tavlan "Skånska dragoner rider till bad" i Lv-fyringen nr 2 2015. En av dragonerna E af Sandeberg stupade 1920 under en jaktritt i spetsen för sin officerskår. Under mina cykelturer i trakterna av Arlöv, Alnarp och Lomma hittade jag vid ett tillfälle en minnessten över E af Sandebergs stupning. Texten på stenen lyder:

HÄR
STUPADE
ÖVERSTE E AF SANDEBERG
CHEF FÖR KRONPRINSENS HURSARRREGEMENTE
DEN 19 NOVEMBER 1920

Stenen står ganska undanskymt på Lantbruksuniversitetets Alnarp ägor. Stenen är omgiven av kedjor och verkar av och till att underhållas: kedjorna målas, gräset klipps osv. Är det någon på redaktionen eller i läsekretsen som känner till detaljerna om stenens tillkomst och vem som underhåller densamma."

Thorbjörn Sjunneson svarar:

Jo, den är känd K 7 kamratförening har ett visst underhåll och Alnarp klipper. P 7 har nog ett visst ansvar. Foto på likvagnen bifogas. Det var under en hubertus med sin nya off kår i Malmö som det hände, han är begravd i Ystad.

